

TEATRE

Amparo Soler Leal torna a l'escena després de quinze anys d'absència

L'actriu protagonitzarà "Amanda", dirigida per Hermann Bonnin, a la Sala Beckett

D. P.
Barcelona

L'actriu Amparo Soler Leal tornarà al teatre després d'haver estat quinze anys allunyada d'aquesta disciplina artística. Soler Leal reapareixerà el dia 1 d'abril a la Sala Beckett de Barcelona fent de protagonista a *Amanda*, espectacle dirigit per Hermann Bonnin on també actuaran Ivan Tubau, Miquel Cors i Jordi Dauder. L'obra *Amanda* ha estat escrita pel jove alemany resident a Barcelona Carsten Ahrenholz (vegeu complement).

L'última intervenció d'Amparo Soler Leal al món del teatre data de l'any 1978, quan l'actriu va fer *La senyoreta Júlia* al Teatre Poliorama de Barcelona. "Estic molt contenta de tornar", va manifestar ahir l'actriu, "i encara més de fer-ho a Barcelona". Aquests quinze anys sense trepitjar un escenari Amparo Soler Leal els ha passat dedicada al cine, però, segons va assenyalar ahir al migdia, amb unes ganes tremendes de tornar a fer teatre. "Els meus pares, que eren còmics, n'estarien orgullosos", va indicar l'artista.

Els actors de "Amanda", amb el director de l'espectacle i l'autor de l'obra, ahir al migdia a la Sala Beckett

DAB

Jovenut i entusiasme

En aquests tres lustres dedicats exclusivament al setè art, Amparo Soler Leal havia rebut diverses proposicions teatrals, sense que cap d'elles "m'acabés de convèncer". Ara que està implicada en un nou projecte teatral -assumint-ne el paper protagonista-, Soler Leal no amaga que "m'he rejuvenit i tot: he recuperat unes ganes, una eufòria i un entusiasme que no puc dir que tinguis al món del cine". "El cine", va mani-

festar ahir, "em mantenia i prou, tot i que he fet algunes coses interessants, amb Berlanga i altres directors... Al món del cine", va continuar, "hi he estat còmoda, però no puc dir que el sentís com sento el teatre".

"Tenia ganes de tornar a fer teatre", va indicar l'actriu, "però no volia reapareixer fent, per exemple, un monòleg, que és una cosa que ara està molt de

moda". Finalment, interpretarà el paper d'Amanda, una dona que s'ha fet gran mirant el passat i que, a l'espectacle, repassa el que ha estat la seva vida, amb altres personatges que fan un paper de contrapunt a la trama. L'actriu esperava "que tot vingués de manera molt més natural, una proposta que m'apassionés, com aquesta: el meu personatge, Amanda, està ple de matisos, és preciós i molt

complex. "Amanda", va dir, "és una dona que tan aviat és a la realitat com no hi és, que a vegades raona com una nena, que reflexiona i diu veritats com punys..." "Els actors", va comentar, "sempre vivim amb la por que no ens facin cas, que no pensin en nosaltres... i ara tinc un paper boníssim, un petit miracle".

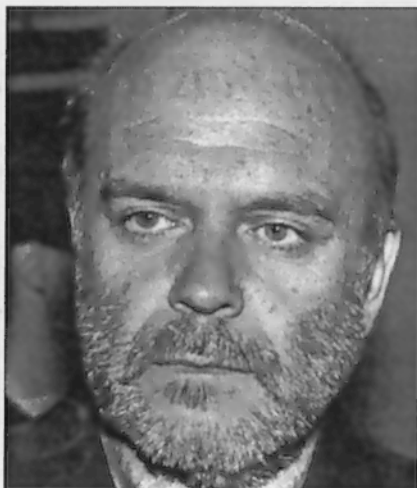
Amparo Soler Leal està orgullosa del seu retorn i, sobre-

tot, satisfeta de treballar "en una sala petita, com la Beckett, cosa que et permet notar de seguida la reacció del públic. Aquesta proximitat amb l'espectador és un dels aspectes més macos del teatre: quan jo vaig al Lliure, que és una de les meves sales més estimades de Barcelona, sempre que puc em col·loco a les primeres files per poder captar aquesta mateixa vibració però en sentit invers". ■

Un retorn esperat que va començar en forma de somni

"He somiat que eres la protagonista d'aquest text". Amb aquestes paraules va convèncer Hermann Bonnin, director d'*Amanda*, Amparo Soler Leal perquè acceptés protagonitzar l'espectacle en qüestió. Anteriorment, a Menorca -illa en la qual va coincidir per motius professionals-, Soler Leal havia comentat de passada a Bonnin el seu desig de tornar a l'escena, cosa que, com s'ha vist posteriorment, el director no va oblidar. Ahir, tots els implicats en l'obra van fer una primera lectura conjunta del text a la Beckett. Al sortir, Bonnin va assenyalar la seva satisfacció pels resultats de la trobada: "Una primera lectura", va dir, "sempre és un moment màgic en el qual comencen a tenir rostre tots aquells fantasmes que nosaltres ja havíem començat a entreveure a casa nostra, fent les nostres lectures personals del text".

Un dels participants en aquesta obra és Ivan Tubau, que a la seva condició de periodista i lingüista hi afegeix la d'actor. Tubau va conèixer Bonnin quan el primer estava acabant els seus estudis a l'Institut del Teatre, moment en què el director d'*Amanda* cursava el primer curs en aquesta escola. Ivan Tubau va comentar ahir que estava especialment satisfet de treballar amb Amparo Soler Leal, de qui va ser *partenaire* el 1977 al film feminista *Anem-nos-en, Bàrbara*, de Cecilia Bartolomé. Igual que s'esdevé amb la protagonista

Hermann Bonnin

d'*Amanda*, aquest espectacle suposa el retorn al teatre d'Ivan Tubau, que no trepitjava un escenari des del 1976, quan va fer un paper al *Don Juan Tenorio* que va muntar l'Assemblea de Treballadors de l'Espectacle, d'ideologia àcrata. L'última intervenció de Tubau al cine va ser a la pel·lícula de Jaime Camino *El llarg hivern*, on feia un paper de capellà feixista.

Carsten Ahrenholz, el jove autor que va fugir del fred

Carsten Ahrenholz, que ha escrit *Amanda*, és un autor c-novell: l'espectacle que es podrà veure a la Beckett a partir del primer d'abril és el seu primer text dramàtic que veu la llum. Tot i això, Ahrenholz, de 35 anys, no és un principiant al món de l'escena. Abans d'instal·lar-se a Barcelona ara fa sis anys, treballava com a escenògraf al Teatre de la Ciutat de Colònia. Fins que se'n va atipar, va fer les maletes cap aquí i va començar a escriure: "Primer escrivia narrativa en alemany, però, és clar, no hi havia gaire gent disposada a llegir-me", va manifestar ahir l'autor. De primer, Ahrenholz no va connectar amb els ambients teatrals barcelonins i es va dedicar exclusivament a la feina que s'havia proposat fer. La situació es va modificar quan l'alemany va conèixer Pepe Sanchis, l'ànima de la Sala Beckett, i va escriure el seu primer text en castellà: un petit assaig per la revista *Pausa*, que edita la sala alternativa de Gràcia. La implicació de l'autor alemany amb la Beckett es va anar incrementant amb la seva participació en diverses activitats de la sala, fins a arribar a la situació actual: l'estrena d'un text seu dins del *Cicle de Nous Autors* proposat per la companyia de la casa, el Teatre Fronterizo. Carsten Ahrenholz va indicar ahir, comparant les seves respectives experiències teatrals a Alemanya i Barcelona, que "a Colònia no hi ha manera de sortir del que tu ets, en el meu cas escenògraf, mentre que aquí es fomenta el joc entre les diverses disciplines teatrals". "És fantàstic", va afegir.